

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 30. Protestatio contra Comitem Armeniacum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

nientibus Constantiam, statim fiat unio eorumdem ad Concilium (sic per ejus obedientiam, ut præfertur, nuncupatum) pro faciendū unum universale Concilium. Quo absoluto Ludovicus de Valleoleti acta unionis legit, & Archiepiscopus Mediolanensis vicissim eidem respondit, Cardinale Vivariensi nomine totius Synodi subjungente, placet. Iisdem ritibus facta est unio Henrici Castellæ regii Principis, & Magni Magistri Ordinis Equitum D. Jacobi, qui suos Procuratores ad Synodum miserat. Postea hymnus *Te Deum*, cantabatur, & Cardinalis Vivariensis Præsidis locum tenebat, demum solitis cæremoniis inchoata sessione, Capitula Narbonnensia solemniter confirmabantur, quæ se servaturam universa Synodus jurejurando promittebat.

Sæcul. XV.
A. C. 1417.

§. XXX.

Protestatio contra Comitem Armeniacum.

Præstito hoc sacramento Henricus de *Monstrelet*
Piro Promotor, nomine Imperatoris, *Vol. I. p.*
elata voce dixit: Si quis Principis & Co-^{251.}
mitis Armeniaci mandatarius adesset, libere loqui posset, ad quæ Gersonius Cancellarius assurgens dixit, Legatos Regis Galliæ habere schedulam, ex qua hunc Comitem vestigia Caroli VI. sequi planum

T 3

num

Sæcul. XV.
A.C. 1417. num esset; respondit autem Promotor nomine Cæsaris; declaratione Gersonii Comitum Armeniacum non satis obstringi, cum proprium ipsius mandatum deficeret. Ad quod idem Promotor publice Comiti refragatus est, eoquod Sacramentum, quo se Narbonnense pactum observaturum promiserat, non adimpleverit. Habito sermone per Dominicanum de Valleoleti, sessio finita est.

§. XXXI.

Oratio de reformanda Ecclesia.

*Vonder
Hardt to. I.
part. 16. p.
823.*

Imperator junctis Germanorum, & Anglorum studiis Ecclesiæ reformationem Electioni Papæ præmittendam esse, constanter tenuit, contrariam sentientibus Cardinalibus, Italis, Gallis, atque Hispanis. Hunc in finem quidam Doctor, nomine Stephanus de Praga (forte hic non erat alius quam Stephanus Paletz) die vigesima septima Junii de Reformatione orationem habuit, in qua satis libere exposuit, quam necessaria esset Ecclesiasticæ disciplinæ restauratio; demum Clericorum vitia præcipue Simoniam prolixo sermone insectatus est, adhortans Patres, ut Pontificis electione non expectata, reformationi operam darent. Hæc oratio Cardinales, qui contrariam fovebant opinionem, non parum irritavit. Quapropter
Itali,